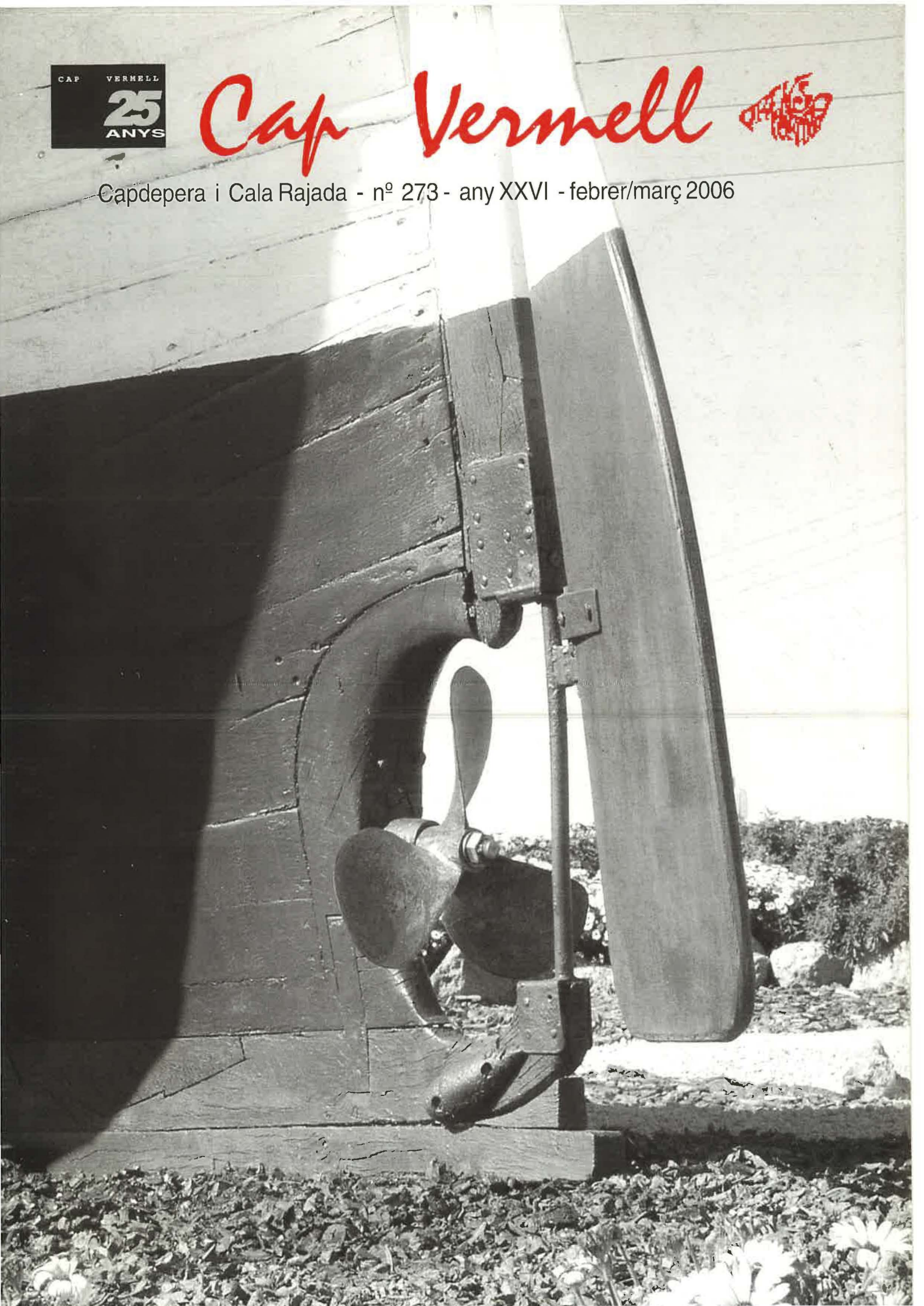

CAP VERMELL
25
ANYS

Cap Vermell

Capdepera i Cala Rajada - nº 273 - any XXVI - febrer/març 2006

Cap Vermell
novembre/
gener 2006

nº 272
Obra Cultural Balear

Capdepera
 i
 Cala Rajada

Hem fet aquest número:

Joan Rai
 Pep Terrassa
 Jaume Fuster
 Paco Galià
 Lluçia Rinyon
 Berta Liesegang
 Felip Esteva
 Miquel Piris
 Lluís Cerrada
 Ma Àngela Melis
 Joan Torres
 Sebastià Ferrer
 Pau Alemany

Cap Vermell
ofereix aquestes
planes a qualsevulla
que tengui res a dir

Dipòsit legal
 1197/80
 Imprès a
 SIBA
 Santa Margalida

Amb el suport
 de la Direcció
 General de
 Trànsit

PORTALET

Per tercer any consecutiu, l'equip de govern PP-Es Grup ha aconseguit aprovar els pressuposts municipals gràcies a l'abstenció del PSOE. Fins aquí, res a dir, ja que cada partit és molt lliure d'adoptar l'estratègia que creu més convenient, bé de cara als interessos generals, bé com a estratègia política. El cert, però, és que no s'acaba d'entendre la generositat del partit socialista, del qual se suposa, estant com està a l'oposició, que hauria de filar molt i molt prim a l'hora d'atorgar el seu suport a uns comptes que no són els seus. El portaveu d'aquest grup, Fernando Peñalver, apel·la constantment al sentit de la responsabilitat, a la necessitat que la maquinària municipal continuï rodant i, fins i tot, a la sensibilitat de l'equip de govern que, un any sí i l'altre també, segons diu, recull moltes de les propostes dels socialistes, amb la qual cosa s'"enriqueix" la pluralitat dels pressuposts.

Fet i fet, la perplexitat ens envaeix, any rere any, quan el PSOE, per comptes de liderar uns pressuposts alternatius, més progressistes, més propers a la ideologia que representa, puja al carro conservador del PP i fa possible una acció de govern que, per minoritària, deuria consensuar els criteris econòmics de la Sala i, fins i tot, fer moltes més concessions a una oposició majoritària. Però, ja deim, el PSOE ha optat per aquesta estratègia permissiva, sense que, democràticament parlant, no hi puguem posar cap emperò.

Amb tot, enguany es dona una circumstància nova, al voltant de l'aprovació dels pressuposts, que afegeix una ombra de dubte sobre l'actuació del PSOE. Paral·lelament a l'aprovació dels comptes s'ha aprovat, també, l'empresa municipal Capdepera Segle XXI, que serà, com deu saber, l'encarregada de gestionar l'acord amb Gesa en relació al soterrament de les línies d'alta tensió. Aquest acord preveu, a més del soterrament, el pagament per part dels usuaris de la taxa que ha de fer front a les despeses que tals obres comportaran. Com sigui que la persona que estarà al capdavant de la gestió de Capdepera Segle XXI és la regidora socialista Pilar Muñoz, amb una previsió pressupostària per a aquest càrrec de 30.000 euros (cinc milions de pessetes, si encara comptàssim amb aquesta moneda), els altres partits de l'oposició -UCAP, PSM, EU-EV- han posat el crit en el cel i han parlat d'ètica. De manca d'ètica, concretament.

Ara podríem concloure amb allò de la dona del Cèsar. I, efectivament, així ho feim. El PSOE, i el PP, i Es Grup, s'afanyaran a rentar la cara d'aquesta operació i ens parlaran de legalitat. Volem creure que, jurídicament, la cosa deu ser impecable, però ens fa l'efecte que els partits governants i els socialistes tendran molt mala de vendre, a l'opinió pública, la innocuïtat del procés. En general, som malpensats de mena, i això, que és propi del gènere humà, encara és més acusat en el cas dels mallorquins. Així que, res, segurament el suport del PSOE als pressuposts no té res a veure amb Capdepera Segle XXI, però, a simple vista i sense entrar en detalls, fa un mal efecte...

Plaça des Sitjar

Excursions

El grup excursionista de Capdepera continua trescant per camins i caminoids de Mallorca. Amb una assistència notable (al voltant del quaranta caminaires) dia 12 de febrer recorregueren el barranc de Biniaraitx (també conegut com barranc de l'Ofre), amb un dia esplèndid que permeté gaudir d'un dels paisatges més atractius de la Serra de Tramuntana. Dia 19 de març anaren a La Trapa, en el municipi d'Andratx, una excursió assequible i molt interessant des del punt de vista cultural i paisatgístic, amb la constant presència de l'illa Dragonera com a panorama esplèndid.

Per al proper mes d'abril tenen previst anar al Castell del Rei de Pollença, a la serra de Ternelles.

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

Oficina de Capdepera
Plaça de la Constitució, 1
Oficina de Cala Rajada
Elionor Servera, 77
www.sanostra.es

Reconeixement

El passat 25 de març, es lliuraren les IV premis anuals de Música 2006, que atorga la Federació de Bandes de Música. Entre aquests premis s'hi compta el que duu el nom de Toni Llompart, que vol reconèixer els mèrits de les persones que han dedicat tota una vida a la música. En aquesta ocasió, el guardó va recaure en el nostre estimat Bartomeu Massanet "Carbó", qui es va fer càrrec de la direcció de la Banda de Música de Capdepera durant més de trenta anys; premi que compartí amb l'inquer Vicenç Bestard Garcies. Ens alegrem infinitament per mestre Tomeu, a qui consideram més que mereixedor d'aquest reconeixement. Enhorabona.

Pla de xoc

L'Ajuntament de Capdepera de no va de coverbos. Tot ho fa a "l'engrós". Així durant la presentació dels nous equips de neteja de l'empresa Net i fresc", concessionària de la neteja vial del municipi, no dubtà en presentar un pla de xoc per a millorar l'imatge del municipi.

Dijous 28 de març, a la plaça Castellet, se presentà la nova maquinària de darrera tecnologia que, juntament amb una dotació humana de 22 treballadors, hauran de fer possible que aquest "pla de xoc" no quedi en una simple declaracions d'intencions. S'ha de dir que s'ha adjudicat la neteja per un període de sis anys amb un pressupost de 450.000 euros anuals. Certament els carrers del nostre municipi estan bruts, molt bruts, especialment a primeres hores del matí durant els caps de setmana, i necessiten "mà de metge".

A més de les millores tecnològiques, de maquinària i de dotació de personal se preveu un increment de les freqüències de neteja, amb un especial èmfasi en les zones d'oci de Cala Rajada. També s'editaran fulls informatius

del nou reglament que s'haurà de fer complir.

En l'acte de presentació el batle anuncià la creació de la brigada verda, que haurà de vetllar pel compliment de la normativa i conscienciar a la població de l'importància de la seva col·laboració.

Polícia local

Capdepera, concretament la Policia Local, ha estat un altre pic notícia arran del fet que, durant el mes de març, en alguns torns no hi ha hagut cap agent de servei, la qual cosa, es miri com es miri, resulta molt greu. De fet, per als ciutadants que pagam els nostres impostos, resulta del tot intolerable. Tot i les acusacions de vaga encoberta, de d'incompliment del conveni, d'obertura d'expedients, etc, allò que hi ha de cert és que el regidor d'Interior ha fracassat rotundament. Ja tenim l'experiència que, a l'hora de discutir cada conveni, es produeixen els inevitables estira i afluixa entre el col·lectiu policial i l'Ajuntament, ara bé, mai s'havia arribat a una situació tan caòtica. Podríem caure fàcilment en la demagògia, però ens limitam a donar un toc d'atenció a les nostres

autoritats perquè reconduïxin la situació i que la solució no torni a ser "paga poble"; i als nostres policies, per a recordar-los que segons quines estratègies acaben essent contraproduents per a la imatge del cos. Exigim, per tant, que els representants sindicals i l'Ajuntament s'asseguin a la taula de negociacions fins que faci falta per arribar a acords raonables. Tampoc és demanar tant.

Trànsit

La regidoria d'Interior té previst fer una reordenació general del trànsit a Cala Rajada. Ara per ara s'està en fase de planificació i estudi, i pretén incrementar les places d'aparcament i incrementar la fluïdesa del trànsit. Molts de carrers passaran a ésser de sentit únic i d'altres canviaran de sentit. No se pot dir per a quan, però se planteja la peatonització de trams dels carrers Elionor Servera i L'Agulla. De fet aquestes reformes pretenen afavorir aquesta mesura.

No s'han fitxat terminis d'execució però pensen desenvolupar-la abans de la propera temporada d'estiu, en alguns sectors de Cala Rajada

mesura necessària, malgrat sigui a bocins, ja que no s'afalten els carreres sencers sinò se fa per zones en les quals l'asfalt es troba en pitjor estat. Alguns veïns han manifestat la seva opinió que ja que s'hi posen valdria més donar una capa a tots els carrers més transitats i deixar-los en bon estat, que fer aquest pedaçat transitòri.

Pressuposts

Un any més, amb el suport en forma d'abstenció del PSOE, el govern minoritari PP-Es Grup ha tirat endavant els pressuposts per al 2006. Mentre l'equip de govern assenyala que es tracta d'uns pressuposts realistes i equilibrats, com sempre, l'oposició no s'ha estat de criticar-los durament, i de manera molt especial la inclusió d'una partida de devers 30.000 euros per al responsable de la gerència de la nova empresa municipal "Capdepera Segle XXI", que no serà altre que la regidora socialista Pilar Muñoz. En la nostra habitual crònica dels plenaries rebreu més informació sobre aquest assumpte, així com en el Portalet, on expressam l'opinió de "Cap Vermell".

Espai jove

Dia 17 de març s'inauguraren les noves instal·lacions de l'espai jove de Cala Rajada, situat en el carrer Pizarro, en els baixos del Centre de Dia. Aquest espai millora notablement el de l'anterior ubicació de s'Auba Vell i compta amb zona de jocs, amb taula

Asfalt

Durant els darrers dies de març s'han asfatat un bon grapat de carrers de Cala Rajada. Sens dubte una

CA'N CANTÓ

ANIMALS DE COMPANYIA

Cala Rajada
Néndez Núñez,17
Plaça des Pins.

Artà
Ada.Costa i Llobera,23

Tel 971 563238

de ping-pong, dards, videoconsola, i amb una zona de tallers. A l'acte d'inauguració hi assistiren el batle Joan Ferrer, i els regidors Mateu Melis, Maribel Vives i Mateu Garau. L'Ateneu Alcari segueix gestionant aquest servei adreçat a la gent jove del municipi.

Incendi

El passat 4 de març fou un dia fatídic per a Capdepera. A l'horabaixa d'aquell dia se declarà un incendi en una casa del carrer Major, concretament en el pis situat sobre el restaurant "Es Castell". El vent afavorí l'extensió de les flames, que cremaren pràcticament tot l'habitatge. La policia i els bombers iniciaren ràpidament les tasques per a sufocar el foc, però una vegada que el van haver controlat, se'n dugueren la desagradable sorpresa de trobar el cos sense vida del nin Simonas Kulikovas, que es trobava sol a casa, ja que la mare estava treballant en aquells moments. Aquesta, la mare, en conèixer el succès, patí un for xoc emocional, del qual va haver de ser atesa a l'hospital de Manacor.

Aquest accident va causar una gran commoció a tot el poble, i molt especialment entre els companys d'escola del nin mort, que s'afegiren al dolor de la mare i dels seus familiars. Simonas, d'origen lituà, cursava el primer curs de Primària al col·legi s'Alzinar; havia arribat a Capdepera fa un any, on es trobava plenament integrat.

A més del suport moral, s'està duent a terme una recollida de doblers per tal d'ajudar econòmicament a la família.

Presentació

La Creu Roja de Capdepera presentà, el passat dia 22 de març, un nou vehicle adaptat per al transport de discapacitats, que restarà al servei del Centre de Dia. Aquest vehicle ha costat quasi 65.000 euros i ha estat pagat pel Ministeri de Treball i Assumptes Socials, per l'Obra Social de Caja Madrid i per la mateixa Creu Roja. Resulta si més no curiós que ni el Govern Balear ni el Consell de Mallorca hi hagin aportat ni un cèntim. L'Ajuntament tindrà cura del manteniment i es farà càrrec de les despeses de combustible del nou vehicle, que, amb tota seguretat, resultarà de gran utilitat i millorarà el servei que es dona a les persones amb algun grau de minusvalidesa.

Turisme

Una bona representació de les autoritats municipals, encapçalada pel batle, i un nombre important de professionals del sector, assistiren a la fira turística de Berlín, la coneguda ITB, del passat mes de març, que sempre sol servir de baròmetre per a la imminent temporada turística. De les manifestacions que n'hem escoltat i dels comentaris que n'hem llegit, deduïm que les perspectives són molt bones, amb una previsió d'augment general al voltant del 20%. Sembla que els mesos de juliol i agost seran excel·lents, amb quasi totes les places venudes, i que també serà prou bo el mes de juny. Entre les anècdotes de la fira, cal destacar la presència d'Anna Kurnikova, últim fitxatge del govern balear per a promoció de la imatge de les Illes, i la del pintor Gustavo, molt

**CLÍNICA
DENTAL**
Cala Rajada

pròtesi removable
pròtesi fixa
ceràmica
reparacions de pròtesi
empastats
neteges-extraccions
endodòncies
tractaments

Carrer Faralló, 54-1er D (davant hotel Alondra) -07590 CALA RAJADA
Telèfons 971 564 860 / 971 564 409

conegut i estimat a Berlin; a l'stand gabellí tampoc no hi faltà la ja inevitable mostra de fer llata.

Recollida selectiva

Dia 21 ens visità un camió de recollida de residus perillosos, del Consell de Mallorca. Ningú s'havia preocupat d'avisar els possibles usuaris, així que tot quedà en una visita promocional, amb una xerrada per als alumnes de les escoles. Estaria bé que se superàs la part teòrica i aquest servei funcionàs de forma regular, ja que molts de ciutadans, davant la impossibilitat de reciclar certs materials, els acaben abocant al contenidor de fems. La recollida selectiva segueix sent una assignatura pendent del municipi, agreujada amb la decisió d'eliminar el punt de recollida del Clot de sa Grava, precisament quan començava a funcionar.

D'altra banda, hem sabut que es prepara de forma experimental la recollida selectiva casa per casa en el nucli de Capdepera. El departament de Medi Ambient està treballant en l'elaboració d'un full informatiu, amb una explicació de quan i com es podran treure cada tipus de residus. Esperem que aquesta iniciativa tenguí èxit i pugui implantar-se a la resta de nuclis del municipi.

Tancament.

S'està tancant amb una paret (quasi) seca el perímetre del Clot de sa Grava, a càrrec de l'empresa Coexa. El

pressupost d'aquesta obra arriba als 100.000 euros i haurà de completar-se amb la millora de les instal·lacions del parc infantil i de la zona verda, actualment en un estat de complet abandonament. Deteriorament que afecta també, i d'una forma molt greu, la zona de s'Auba Vell.

Escoleta.

En un solar contigu a l'escola de s'Auba es construirà, per fi, la futura escoleta de Cala Rajada. D'aquest centre, que necessari, ja se n'ha col·locat de forma simbòlica la primera pedra, a càrrec de les autoritats locals. El pressupost és aproximadament d'un milió d'euros, per a una edifici de 536,66 m², projectat per l'arquitecte Jaume Vidal Juan, qui, dia 16 de març, presentà els plànols del projecte a l'Ajuntament.

El centre constarà de 6 aules, espais administratius i de serveis, i una sala multiusos. Es preveu que l'obra estigui acabada a finals del 2006 o a començament del 2007.

PASTISSERIA

VILA

carrer major, 49 - tel. 971-56 41 91
CAPDEPERA - MALLORCA

Productes ecològics

fruites i verdures fresques.
pa, cereals, mel, ous, iogurt,
llet, fruits secs ...

productes mallorquins

setmanalment et duim a ca
teva la fruita i verdura de
temporada.

SA BOTIGUETA

carrer ciutat, 38
Can Jeroniet

Informa't al telf.: 971 819 480
Capdepera

**LA PRIMAVERA
JA HA ARRIBAT!**

Concurs internacional de piano Programa

- **Dia 5 d'abril** a les 20,30 hores, *Concert d'inauguració* a càrrec de *Hyun-Jin Yang*
- **Dia 6 i 7 d'abril**, a les 9 hores, participació dels concursants de 5è nivell. A partir de les 14 hores, nivell 4t
- **Dia 8 d'abril**, a les 9h., continuació de 4t nivell. A les 11h., participants de 2n nivell. A les 16 h. participants de 1r nivell. A les 19h, participants de 3r nivell
- **Dia 9 d'abril** a les 11 h., acte de clausura i lliurament de premis. *Concerts de clausura*

CONVERSA AMB...LYDIA SÁNCHEZ

Fa un any, se n'anà de puntetes i aviat, sense fer renou ni molestar, ni tan sols tengué temps d'acomiar-se com ella hagués volgut. De llavors ençà has tenguut una fulgurant carrera teatral com actriu, LYDIA SÁNCHEZ. (Barcelona 1972). Titulada en art dramàtic en el Centre dramàtic Di Marco. 1993-1996 i llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. 1996-2001. Ha participat en més de 30 obres i ha portat la gerència del Teatre de Capdepera del Març de 2002 al Febrer de 2005.

- Què és el que més enyores de la gerència?

El que més enyor de la gerència és seure en aquella taula plena de dossiers de companyies que esperaven que algú les programés.

Arribares a Capdepera l'any 2002, quins són els millors records d'aquests gaire be tres anys que treballares aquí?

Si he de ser sincera, tenc molts bons records, record el dia que vaig entrar dintre el teatre, crec que aquella sensació no podré oblidar-la mai, tantes coses per fer i tanta il·lusió amb la que agafava la feina, record la primera vegada que havia de decidir quina seria la primera obra que havia de contractar. Quina por!, quina responsabilitat!. Em podria allargar molt enumerant bons records, però el que si he de dir és que tots els records són cap a la bona gent que he conegut a Capdepera, que em van fer la feina molt fàcil i em van ajudar molt com en Climent Alzina, en aquell moment regidor de cultura, en Miquel Caselles, en Revi, Pere Cortada, Toni Perelló, que sense cap dubte es va oferir a ajudar-me, ja que anteriorment duia ell el teatre, na Maria del arxiu, n'Àngela i en general la part de cultura, i no vull dir amb això que no recordi la resta de gent que em va facilitar les coses, es que podria passar-me hores anomenant a tots els de comptabilitat, registre...en fi... sembla una carta d'agraïments però la veritat és que aquests són els meus bons records

Com trobares el Teatre i com el deixares. De quines fites n'estàs més satisfeta ?

Uff! Crec que s'han fet moltes coses, jo no crec que sigui la millor persona per fer una valoració de la meua feina, en tot cas crec ho hauria de fer la gent que a anat durant tot aquest temps. Jo estic orgullosa del que he fet i de com he treballat i molt agraïda per la quantitat de coses que he après. Em sento satisfeta d'haver muntat la Mostra

de Teatre infantil i Juvenil de Capdepera tot i que crec que no hauria estat possible sense col·laboració de les escoles, del Centre jove i sobre tot de na Maria Antònia Fuster (Toti pels amics) que s'hi dedica una barbaritat al teatre.

De l'edifici del Teatre, quina opinió en tens, com el qualificaries en comparació amb la resta d'espais escènics de l'illa?

Be, crec que aquest és un tema una mica delicat, sincerament pens que no és un espai pràctic, les escenografies s'han d'entrar per davant passant per tot el pati de butaques i si aquestes són una mica complicades és realment incòmode. Per altre banda el serveis a minusvàlids és una altre història, sobre tot si han d'anar a l'amfiteatre, en realitat crec que no esta molt ben pensat. Si el comparéssim amb qualsevol altre espai segurament trobaríem coses, però crec que el més important és la practicitat. En qualsevol cas, ¡Teniu un teatre, feu-lo servir! això és un luxe que no tenen tots els municipis i s'ha d'aprofitar.

I de la dinàmica teatral del municipi?

Mira, això és una cosa de la que jo, personalment, em sento molt orgullosa i no sóc gabellina, i vosaltres també us hauríeu de sentir, teniu una companyia com el Mussol, que cada any aposta per coses noves, contracten directors de fora, que no és una cosa barata, fan una o dos produccions anuals i no viuen d'això. Això s'ha de recolzar, s'ha de potenciar i el departament cultura hauria d'esta disposat a parlar amb la resta de municipis per ensenyar el que la seva gent està fent.

En un any has participat en 5 muntatges i obtingut notable èxit i repercussió. Com veus el panorama Teatral de Mallorca?

Ara més que mai pens que les companyies s'estan movent, estan creixen, i arribarà un moment, i crec que no està molt lluny, en el que es podrà optar fer teatre com a professió i no com un hobby, Ara mateix jo visc única i exclusivament d'això, s'ha de dir que no és fàcil, i sobre tot que no et fas ric fent teatre, però arribes, poc o molt, a final de més i ets feliç, que en realitat és el que a mi m'importa.

En aquest panorama, quin rol pot tenir Capdepera?

Ara mateix amb la gestió que teniu crec que hi ha un gran futur, sobre tot amb la quantitat d'obres que s'estan

Sa Senalla fruites i verdures

Horari: de 8'30a 13'30h. i de 17 a 20'30h. Dissabtes capvespre tancat
C/ Magallanes, 22 (davant Correus)
Tel. 971819203 Cala Rajada

estrenat a Capdepera, això és una bona senyal, en Pere Cortada està informat de totes les novetats que surten al mercat i veient la vostra programació puc assegurar que teniu molta qualitat. L'únic "però", és que el teatre te poques localitats i segons quines coses ,si es programessin serien pèrdua segura, tot i que ja sabem que en el teatre sempre es perd.

Què diries als qui consideren que l'Ajuntament no necessita una plaça de gerent del teatre?

"Bueno, bueno, bueno", pens que no saben la feina que comporta gestionar un teatre. Tots els teatres haurien de tenir un gestor, de fet gaire be tots els que programen professionalment ho tenen i dic jo...per qualque cosa serà. No?

Dia 24 estrenes BALI a Capdepera, coincidint amb el 5è aniversari de la inauguració del Teatre. Què és aquesta obra i que suposa per tu tornar a trepitjar l'escenari del "teu teatre"?

Aquesta obra és il·lusió, és màgia, color, ritme, RESPECTE, és moltes coses i totes positives.

I el que suposa... per mi és com tornat a casa, molta gent que et coneix que et mirarà i que et jutjarà... no se si m'explico és com quan se que ha vengut la meva mare i el meu germà i que són, tot i que molt constructius, crítics. És

divertit, em fa moltes ganes que vosaltres sigueu els primers en veure-la.

Tens previst tornar a actuar a Capdepera enguany?

Jajajajajaja, espero que sí, però això no és decisió meva, és del gerent o gestor o programador o responsable del teatre. (D'aquí ,una vegada més, la importància un gerent)

Així com transcorre l'entrevista tenc la sensació de que Capdepera ha perdut una gran professional i que quan la

tenguerem no la sabérem aprofitar prou. Què opines tu?

No se si estic d'acord, jo he guanyat, he guanyat molts amics, molta experiència i molts bons records.

Alguna cosa més a afegir?

Siiiiiiiiiiii! Per favor Toti, Colau, Toni, Pedrito, Esperanza., Pep, Isa, Isidor, Biel, Tolo (si el del Segle, vine per una vegada al teatre), i a la gent en general, agafeu els vostres fills, nebots, tietes, padrins, padrines, amics... a tota la gent que vulgueu i veniu al teatre, us agradarà aquesta obra, us ho passareu tots molt bé. I després farem una "copichuela" tots plegats. Una abraçada i fin dis 24

Gràcies, fins dia 24 i molta merda!

**COLMADO
CA'N OLIVER**

Ca teva !

www. (cliente)canoliver@
canoliver.e.telefonica.net

**carnisseria
xarcuteria
verduleria**

carrer Hernán Cortés, 16, 07590 Cala Rajada
comandes:
Telèfon i fax 971 565 329 - mòbil 636 01 01 18

Horari
de 8,30 a 13,30 i de 17,00 a 20,30 h.

Auster

art en joies
carrer l'agulla, 24 taller de joieria

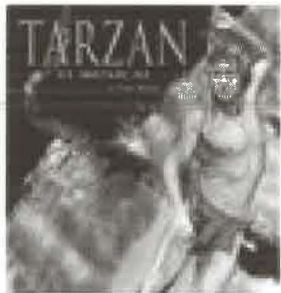
joieria universal
carrer elionor servera, 37 tot un clàssic

07590 cala rajada - mallorca
telèfon 971 58 82 25 - fax 971 58 82 26

TRE ATO

Aquest mes de març la programació del Teatre Municipal de Capdepera ha tornat ha estar plena de sorpreses agradables entre les quals destacam H2o de la companyia valenciana La Dependent i Bali de la companyia mallorquina Res de Res & En Blanc.

Va encetar el més "Tarzan el Musical" basada en el personatge creat per E.R. Burroughs, produïda pel Teatre d'Artà, i dirigida e interpretada per Rafel Brunet, al qual avala una llarguíssima trajectòria dalt dels escenaris nacionals, coma a cantant, actor i ballari. Aquesta versió de Tarzan proposa una espècie de reflexió que convida als més joves a remoure la seva consciència ecològica i social amb la trama que empeny aquest Tarzan a enfrontar-se amb especuladors immobiliaris que amenacen el territori de selva on ell viu en companyia dels seus amics animals, i en el qual descobrirà l'amor d'una Jane occidental i superficial que visita la selva en busca de noves sensacions, que se'ns dubte trobarà, canviant la s visió del mon que l'envolta i dels seus principis. D'entrada a aquesta revisió

del clàssic personatge de Burroughs li hem de reconèixer el mèrit i el repte de plantejar-ho en concepte de musical, que continua sent un gènere inexplorat i perillós a Mallorca, i del qual se'n surten més que bé. En qualsevol cas hem de dir que en alguns moments l'espectacle circense de sobre les

cordes no ve conduint pel fil argumental de la narració sinó que resulta pur lluïment del protagonista sense saber massa bé que ho justifica, en general els actors estan a un nivell homogeni i considerable descomptant potser als més joves que no aconseguen la naturalitat i solidesa dels seus companys més veterans, tot i que ens va alegrar veure tants de gabellins damunt de l'escenari entregant-se al màxim, i gaudint de la seva feina, molts d'ells membres del grup vocal de Capdepera *Little Music*. La versió del Teatre d'Artà i Rafel Brunet és un espectacle entretingut i divertit per a tota la família i potser recomanable per als més joves, i tot i que ara no estirarem més el fil de la crítica ja que la feina l'han acabada amb nota creiem sincerament que des d'aquestes línies hem de dir que no s'entenen els atacs d'histèria d'algunes persones per por de quedar-se sense entrada, encara que Tarzan suma juntament amb Bali els dos èxits de taquilla d'aquest mes i això sempre és positiu.

El més ha continuat amb la *Mostra Internacional d'Improvadors* organitzada per l'Associació Canonge de Santa Cirga i Felip Munar presentant l'acte, que va comptar amb una mostra de picat mallorquí, la presència dels Palladores Argentins i els Cantadors d'Eivissa, una cita per autèntics aficionats i entesos que va reunir els millor dels glossadors Balears i Internacionals.

El divendres 10 de març va visitar el teatre de Capdepera la companyia valenciana La Dependent amb l'obra H2o, dirigida pel també valencià Pep Cortés i que havia estat seleccionada com a representant de valència en el projecte Alcover 2005. Una posada en escena fresca i composta per escenes curtes, potser no totes igual de atractives, però que ens varen deixar un molt bon gust de boca i a l'hora de tenir l'oportunitat de veure teatre professional de fora de les nostres fronteres. Una obra àcida, crítica, d'humor irònic i compromesa, amb el treball

I conclou la programació de març l'estrena a Balears de "Bali" de les companyies mallorquines Res de Res & En Blanc, amb una trajectòria farcida de projectes exitosos i brillants, com "Ícars" "Mira'm o "Tempo". Aquest cop enceten el camí del teatre infantil i Juvenil amb "Bali" el viatge de tres joves a una Illa màgica de la mà d'un vellet que aglutina en ell mateix totes les edats i totes les formes i que els ajudarà a entendre i respectar a les persones i a les diferències entre races i cultures. *Bali* és una mostra d'intel·ligència teatral, una obra pensada per a nins i joves però que atrapa a tots els públics amb la enginyosa i minimalista posada en escena, la meravellosa direcció del director i Dramaturg Biel Jordà i els magnífic treball dels tres actors, Lydia Sánchez (que fou gerent del Teatre de Capdepera) Joan Manel Vadell i Pau Bachero, en un exercici tècnic de cos, veu i interpretació que fou un dels grans motors d'aquesta obra, fresca, senzilla i molt divertida. Una estrena que va tenir lloc al teatre de Capdepera per honor de tots els que gaudim anant al teatre, i que coincidia amb el 5è aniversari de la inauguració del Teatre de Capdepera després de la seva controvertida reforma, i a la qual no varen assistir ni el Batlle ni el regidor de Cultura, i en la qual després de la representació va tenir lloc un brindis amb cava i un petit homenatge als treballadors del teatre Miquel Rechac (tècnic de llum i so) i Miquel Caselles (cap de sala i manteniment). Des d'aquí no entrarem en parlar un pic més del resultat de la reforma del teatre, ja

que qualsevol espectador o aficionat pot ser testimoni de la manca de funcionalitat, pobra acústica i del torrent d'humitats que fan companyia als actors entre d'altres coses, el que sí direm es que no entenem que des de determinats sectors estiguin més pendents dels comptes i balanços econòmics del teatre de Capdepera, que de la gestió i programació que s'hi duu a terme, que pel que es veu a molts els és igual. A aquestes altures del curs no escapa a ningú que el teatre, i per extensió la cultura potser no son el negoci més rentable, però sí que son una prova del bon estat de salut i evolució d'un poble. Un projecte sòlid que dugui espectadors a les sales de manera regular requereix un esforç constant que sovint pot durar anys, i que passa sovint per educar els infants i joves que son el públic potencial, per això neixen iniciatives com la Mostra de Teatre Escolar que ja es duen a terme a tots els pobles de les Illes, i que han donat fruits més que satisfactoris com es el cas del Teatre de Manacor, que és un exemple de constància i treball, i que ha aconseguit tenir una programació estable, una aflluència molt elevada d'espectadors per representació i una de les Fires de Teatre més importants de l'estat Espanyol, però això senyors no s'aconsegueix amb un dia, el teatre de Manacor fa més de 20 anys que va obrir les seves portes. No s'entén aquesta mena de deliri marxista d'esborrar qualsevol manifestació lúdica o artística, suposem que considerada de supèrflua per alguns, senzillament perquè no s'esgoten les entrades cada cop que hi ha funció, o suprimir la figura del gerent, indispensable perquè un teatre amb programació regular funcioni adequadament i els projectes que s'hi duen a terme quallin. Encara que la antiga gerent acabés marxant ara igualment hi ha algú que fa aquesta feina, perquè si no ho fes ningú el teatre de Capdepera acabaria morint, si fóssim mol mal pensants, diríem que és el que vol més d'un. Si no ens equivoquem el darrer balanç econòmic del teatre va ser positiu, però tot i així se'ns acudeixen unes quantes coses bastant més innecessàries que la cultura local, i uns quants llocs de feina a l'administració local més prescindibles que el de Gerent del teatre.

Farandulero

CAFETERIA
Cala Rajada
CB

carrer l'Agulla, 26. Cala Rajada

El teatre és un dels signes que tipifiquen una societat cristallitzada i culta

Joan Oliver - Pere Quart (escriptors)

I amb sense més pallissa per aquest més us deixem amb la programació d'abril:

Dissabte dia 1 i diumenge dia 2 a les 21h

Gilda

Una comèdia de Miquel Mestre amb Maria Gili, Maria del Carme Piris i Bernat Mayol adults: 10• joves i gents gran: 6•

Dies 5, 6, 7, 8 i 9

Vè Concurs Internacional de Piano

Concert Inaugural dimecres dia 5 a les 20:30h a càrrec de la guanyadora del concurs de l'any passat: Hyun-Jin Yang. Horari: programes a part Entrada Lliure

Dimecres dia 12 a les 21:00h

Concert amb Paraules

Direcció de Rafel Nadal amb la Coral s'Alzinar Espectacle músicoteatral que vol ser una síntesi de "La Passió". Idcat per Rafel Nadal amb la col·laboració del dramaturg Miquel Mestre.

Del 18 al 21 a les 17:00h i a les 20:00h

Cine de Pasqua

Dimarts 18 **Chicken little**
Dimecres 19 **Star Wars III**
Dijous 20 **Harry Potter i el Calze de Foc**
Divendres 21 **King Kong**

Dissabte 22 a les 18:00h

Tipi, tipi, top presenta

Cantam contes... o contam cançons?

Músics: Lluís Gili i Conrad Moyà Espectacle que uneix els contes i les cançons populars. A continuació lliurament dels premis de les activitats de la Setmana del Llibre

Dia 28 i 29

Trobada de clarinets

Organitzada per l'Escola Municipal de Música

TCAP

teatredecapdepera

Agenda de la vila

febrer 2006

Nats

- dia 3, Priscila Saray Aguirres Cabello de Saul i Silvina Cecilia
- dia 7, Elisa López Servera de Fructuoso i Catalina Maria
- dia 8, Izan Norais Castillo de Carlos Manuel i Maria Dolores
- dia 16, Laia Salvador Rodríguez de Luís i Dolores
- dia 24, Luís Nicolás Medicci Milan de Cesar Fidel i Anchea Leticia

Finats

- dia 5, Emilia Marquez Marquez (1.930)
- dia 11, Agustina Esteva Rosselló (1.921)
- dia 18, Francisca Martínez Gili (1.920)
- dia 22, Otto Allmerroth (1.942)
- 4 març, Simona Kulikovas (1.999)

Noces

- dia 3., Rafael Terrassa Rebollo amb Maria Mestre Payeras
- dia 17, Santiago Rodríguez Velasco amb Adela Cruz Piqueras

Batec

No poden deixar de sorprendre'ns. Un que ja es pensava haver-ho escoltat tot i que res el sorprendria, s'aixeca cada dia amb l'ai al cor. Un dia el govern de Zapatero ens pretén vendre que som al "principi de la fi del terrorisme d'ETA" (o qualche cosa semblant), i l'altre ens surten Acebes o Zapalana (quan no el mateix Rajoy) amb acusacions dirigides al govern de la nació, de traïció o d'haver claudicat davant la banda armada. Senzillament, un no guanya per ensurts.

Els qui senzillament volem la Pau, en el marc de la legalitat vigent, hen quedat sorpresos davant l'afany d'uns per vendre la pell de l'ós abans de caçar-lo i dels altres de posar bastons a les rodes del carro, per aturar qualsevol perspectiva de negociació o de pau. Entre uns i altres, els qui, sota el meu punt de vista, estan pixant fora test són els inefables portaveus del PP, que critiquen sense mesura i per als quals sembla que tot val per tal destruir l'adversari polític. Les mateixes lleis que els aplicaven ara resulten inadequades (però ells no les canvien, no), la lleialtat que exigien quan governaven ara la neguen, sembla que el govern del PSOE hagi de fer la política antiterrorista de l'oposició ordena... I és que quan un partit està en possessió de la veritat immutable i única, quan no existeix més visió del món que la pròpia, quan ningú pot dissentir el més mínim, és molt difícil estar a l'oposició. Quan manca la raó i de la mateixa oposició se'n fa un dogma de fe, de creença, d'obediència cega... l'única forma de participar en el debat polític és insultar, difamar i desqualificar l'adversari, per poc democràtic que sigui. I en aquestes estàven, de crit en crit, d'exabrupte en exabrupte, en definitiva, d'ensurt en ensurt, quan de sobte "E'IA" ha anunciat una treva, o un "alto el foc" queha fet callar moltes veus que grinyolaven massa.

De moment ETA ha anunciat que deixa de matar. Això és una bona notícia. No podem ser massa optimistes i pensar que "ja està fet", ni massa pessimistes tornant a la cançoneta de la "treva trampa". Als ciutadans només ens queda tenir l'esperança que el govern i l'oposició tenguin la responsabilitat que se'ls suposa (i no sempre demostren) i posen pel davant el bé de tots als interessos partidistes... no seria la primera vegada.

Tres i no res

Informació teatre de Capdepera
www.teatrecapdepera.com

T.E.G. S.L.
(TECNOLOGIES ELÈCTRIQUES GABALLINES)
100 % GABALLINS
INSTAL.LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES

C/. L'Agulla, 14 - Tel. i Fax : 56 39 27 - CALA RATJADA

OFICINA I TALLER:

C/. Ferrers (Polígon Capdepera)- Tel. i Fax : 56 42 53

INSTAL.LADOR AUTORITZAT : GABRIEL TORRES MALPESA

Assessoria Fiscal
i comptable

Magdalena Maria Fernandez
Llicenciada en Ciències Econòmiques i Empresarials

CALA RAJADA

ARTÀ

Almirante Cervera,22

Costa i Llobera, 55

Tel i Fax: 971 5645 51

Tel:835049 fax 564551

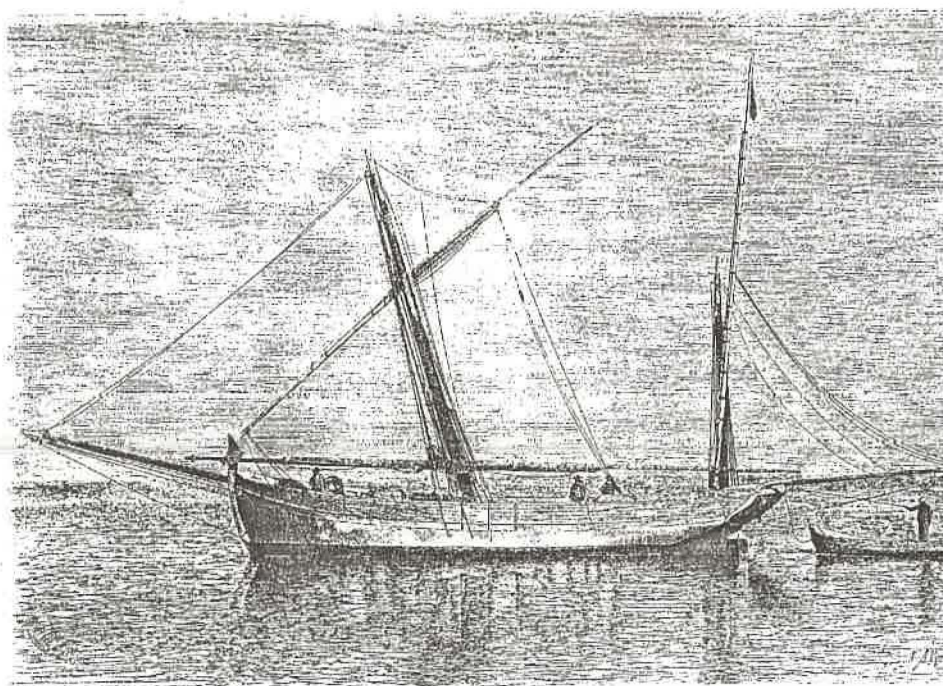
ENTRE TEMORS I ESPERANCES

Crònica local entre dues guerres (1808-1939)

LA PALMERA (IV)

1901. El primer any

(XLIV)

Dibuix del llibre de l'Arxiduc Lluís Salvador. Llaüts com aquests eren emprats, en el segle XIX, pels nostres traginers en els seus intercanvis comercials. La seva capacitat de càrrega estava entorn de les 20-30 tones.

Aquell mes de gener de 1901 començava la singladura de la Palmera; governava la societat una Junta Directiva presidida per: Antoni Ferrer Pellicer *Cofeta*; el secretari, Antoni Josep Massanet Amengual, i sis vocals, entre els quals en aquella primera junta hi havia en Jeroni Melis Melis *Capet* i Bartomeu Llinàs Melis *Claper*. El responsable de la comercialització de l'obra de pauma i de la compra de productes per abastar les tendes amb tot allò que necessitaven els socis era el gerent, càrrec que la Junta atorgà a Llorenç Caldentey Gili *Creu d'Inca*; la teneduria o administració va correspondre a Antoni Vaquer Moll (aquests dos càrrecs eren remunerats).

El bessó d'aquella vintena d'homes solvents que aportaren el capital inicial de la Palmera era l'entorn familiar d'Antoni Vaquer. Antoni Ferrer era oncle de la seva dona, a la qual féu hereva, ja que no tenia fills; en Sebastià Ferrer *Lliteres de Son Not*, mestre d'escola i fill del metge *Cofeta* (el qual havia finat l'any 1898), era cosí de la dona; Antoni Vaquer Esteva (1827-1911), el pare, era el conductor de s'Heretat i, segons el cens de contribuents de 1881, era l'onzè més ric del poble (a la seva mort els béns es repartiren entre els 10 fills); un altre dels majors contribuents i accionista de la Palmera era Pere Josep Vaquer Esteva (1824-1904), oncle d'Antoni (l'any 1898 era el vuitè contribuent). Altres

Casa i magatzem del traginer Antoni Fuster Aguiló "Ranxer", situat al carrer Major, a l'indret de la plaça des Sitjar.

accionistes eren: Bartomeu Llinàs Melis *d'es Claper* i Bartomeu Melis Flaquer, propietari de son Guillem.

Des de la fundació de la societat, la família d'Antoni Vaquer va controlar la Palmera. Tot i això cedí la gerència a Llorenç Caldentey, perquè era un home amb experiència -tota la vida havia comercialitzat amb l'obra de pauma i podia introduir la societat dins la xarxa comercial-.

En Llorenç havia nat a Capdepera l'any 1829. Per tant, aleshores comptava amb 72 anys. Quan el trentau de desembre de 1900 traspassà el comerç i magatzems d'obra de pauma a la Palmera, qui signà el document fou el fill, Antoni Caldentey Sancho "per impossibilitat del meu pare". Aquest argument justificatiu es repetí en el cas de Josep Aguiló. Per això, cal suposar que, com que eren persones ja majors, no sabien

escriure i duien els comptes de cap, fiant-ho tot a la memòria. En Llorenç finà el 6 de gener de 1906. (1)

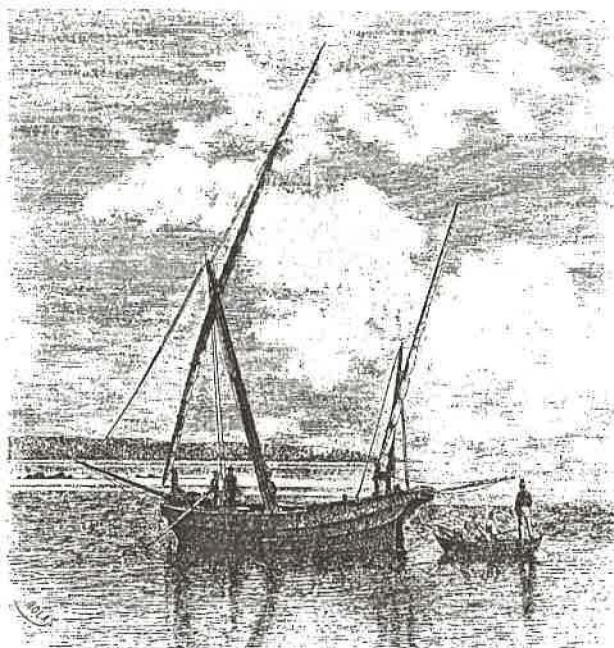
L'objectiu de la Palmera no era convertir-se en un competidor més dins el mercat de l'obra de pauma, sinó en ser l'alternativa a allò que existia, arraconant aquells traginers que s'enriquien oferint queviures de poca qualitat i cars, al mateix temps que abaixaven el preu de l'obra de pauma.

Quan els conservadors Miquel Melis Moll *Patilla* i Bartomeu Servera Massanet *Piricus* ocuparen la batllia entre 1881-87 descobriren els lligams entre política i economia; és a dir, el suport que des del poder polític es podia donar a les activitats comercials que ells desenvolupaven. Quan el 1891 ocuparen de nou la batllia, en Bartomeu Servera Gili *Piricus* creà una societat per monopolitzar el comerç de l'obra de pauma i espantar la competència amb la col·laboració de la batllia. D'aquesta empresa no hi ha constància en el registre municipal d'activitats industrials i comercials, però sí que en parla en Miquel Capó, pèrit mercantil, a la seva *Guia general de Balears, descriptiva i comercial*. Les dades, recollides entre 1891 i 1893, esmenten una societat de nom "La Palma S.A.", que l'any 1892 exportà 997 tones d'obra de pauma. Llavors Capdepera tenia 2.731 habitants. Suposant una població activa d'unes 2000 persones resultava que cada una confeccionava uns 500 kg d'obra de pauma per any.

Entre 1891 i 1896 únicament consten a l'Ajuntament com a traginers en Llorenç Caldentey Gili i Antoni Fuster Aguiló. Aquest darrer actuava políticament al costat dels Bartomeu Servera *Piricus* (pare i fill) i dels Mateu Melis *Patilla* (pare i fill). Tots ells serien membres de dita societat "La Palma, S.A.", si bé era Antoni Fuster qui donava la necessària cobertura legal pagant l'impost municipal corresponent.

Entre 1896 i 1897 es donaren d'alta altres traginers: en Josep Picó Forteza, Joan Flaquer Sancho, Antoni Caldentey Gili *Creu d'Inca* i Pere Ginard Ferrer *Prebe*; però a finals de segle únicament quedava en actiu com a traginer en Pere Ginard, que passà a col·laborar amb l'esmentada societat.

En Bartomeu Servera Gili, pare d'Elionor, era qui dirigia l'estratègia comercial. A l'estiu de 1903 va perdre

Dibuix del llibre de l'Arxiduc Lluís Salvadór. Un altre tipus de llaüt també utilitzat pel comerç de cabotatge en el segle XIX.

les eleccions municipals, on els liberals coparen totes les regidories. Aquell triomf tan aclaparador de la Palmera significaria el final de la Palma, S.A., ja que a partir de llavors cada traginer féu el seu cap envant. Entorn a 1905 en Bartomeu Servera passà a viure a Manacor, cosa que provocà una difícil relació amb el seu pare. Quan succeí el traspàs, l'any 1911, ho féu sense testar.

Enfront de l'estratègia especulativa i de ràpida acumulació de capital desenvolupada pels traginers conservadors, la societat la Palmera intentava dur endavant el seu projecte basat en tres punts clau: Primerament, el comprimis de comprar tota l'obra de pauma que confeccionassin els seus socis; és a dir, des del principi renunciava a jugar amb la por i la incertesa de si comprarien o no obra; La Palmera cercaria nous mercats i, mentrestant, acumularia la producció en els seus magatzems. Tots els dissabtes farien la volta recollint l'obra feta pels socis. El segon compromís era oferir uns queviures de qualitat. Aquella primavera de 1901 la Palmera va donar a noli un falutx, barca mitjana entre el llaüt i pailebot, matriculat al port de Sóller i de nom "La María", perquè transportàs fins a Cala Rajada 500 sacs de farina marca "El Caballo", de boníssima qualitat. La mercaderia es vengué fàcilment i en pocs dies, i deixà a La Palmera un benefici del 10%. Segons Antoni J. Massanet el preu d'un sac de farina més el benefici

encara resultava 10 pessetes més barat que els que oferia la competència. Aquesta iniciativa de la Palmera encoratjà els socis i demostrà la força i validesa del projecte engegat per Antoni Vaquer. El tercer puntal del projecte era la promesa d'oferir un interès del 6% anual al capital invertit pels socis; però davant les nombroses dificultats econòmiques que sorgien la qüestió quedà ajornada fins que la societat es consolidàs.

A finals d'estiu la Junta Directiva era conscient que la gerència i administració no funcionaven. Malgrat actuar amb discreció les sospites i els rumors s'estengueren entre els socis i no quedà més remei que que el president convocàs una Junta General de tots els socis. Durant l'acte un dels vocals, en Bartomeu Llinàs Melis *des Claper*, acusà el gerent de cometre un frau; aquest presentà la dimissió però al mateix temps acusà el vocal d'actuar fraudulentament. Tot això provocà rebombori, nervis i més inquietud; aleshores la Junta Directiva no tingué altra sortida més que acceptar les dimissions dels dos responsables i ordenar una investigació.

La Junta nomenà gerent a Antoni Vaquer i, administrador, a Josep Barella, un català resident a Capdepera, el qual abans d'acceptar el càrrec posà com a condició la revisió de tota la documentació fins a posar-la al dia i començar de nou. Amb aquesta finalitat la Junta encarregà al vocal Jeroni Melis *Capet* que formàs una comissió per solucionar aquest tema. Durant 15 dies els cinc homes de la comissió treballaren afanyadament fins a aclarir la situació administrativa i financera. Finalment es comprovà que l'actiu de la Palmera seguia essent de 60.000 pessetes, és a dir, el capital inicial.

Els inicis de l'activitat comercial de la Palmera coincideixen amb la superació de la crisi econòmica illenca. Un dels sectors industrials més perjudicats fou el del transport marítim; la navegació a vapor guanyava terreny dia a dia i les grans companyies illenques funcionaven amb aquests tipus de vaixells que cada vegada eren de més tonatge. A principis de segle XX les drassanes mallorquines dedicades a la construcció de vaixells de vela es trobaven a punt de fer fallida o de desaparèixer. El comerç amb aquests vaixells era antieconòmic i únicament es dedicaven a la navegació entre illes i als ports de Marsella, Certe, Niça, Alger i Tunísia.

Aquest rebut és interessant perquè ens permet situar la primera crisi de La Palmera en el mes de setembre de 1901 i marca l'inici de la gerència d'Antoni Vaquer.

Des de l'any 1870, quan l'Ajuntament sol·licità permís per embarcar productes de la comarca des de la platja de Cala Rajada i amb el consentiment dels carabiners, fins l'any 1906, quan Antoni Fuster Aguiló *Ranxer* es féu navilier, els nostres comerciants sempre havien pagat nòlits a navilieres foranes. Els vaixells que ancoraven a les nostres costes eren tots de poc tonatge: llaüts, balandres i falutxos, tots ells amb una capacitat de càrrega màxima d'unes 40 tones. Els vaixells que l'any 1899 enfonsà un temporal dins cala Gat, el llaüt *Internacional* i la balandra *Juanito*, devien estar contractades per la societat La Palma.

Els nostres comerciants no es feren naviliers fins a dades posteriors a 1906, quan els pailebots, els vaixells a vela de més tonatge, recuperaren el protagonisme dins la navegació de cabotatge i deixaven endarrere uns anys de crisi i d'incertesa en el comerç per via marítima.

Bibliografia

- Massanet Amengual, Antoni J. *Història de Capdepera*. Obra inèdita que explica els inicis de La Palmera i aporta la informació bàsica per aquest article.
- Pou Muntaner, Joan. *La marina en las Baleares*. Gràfiques Miramar. Palma 1977, pàg 55.
- Capó Miquel. *Guia General de Baleares; descriptiva y comercial*.
- Arxiu del Jutjat Municipal per a l'obtenció de dades biogràfiques.
- Arxiu Municipal de Capdepera

JOSEP TERRASSA

Notes

- (1) L'acta de defunció de Llorenç Caldentey Gili m'ha fet revisar les notes sobre els seus progenitors; creia que el pare era d'Inca, però segons l'acta era natural de Capdepera; aleshores a què ve el malnom *Creu d'Inca*?

Fa 20 anys, Cap Vermell deia...

Núm. 63 / març 1986

Portalet

"L'Ajuntament ha d'apropar la seva actuació als ciutadans, i això sols és possible si aquesta actuació és transparent. Per aquest motiu ens pareix important que sigui el mateix Ajuntament, per unanimitat de totes les forces que l'integren, el que dugui a terme les actuacions necessàries que conduixin a clarificar l'administració municipal, per molt que això suposi prendre mesures traumàtiques". Una vella reivindicació, com es pot veure. I en aquestes estam...

Plaça des Sitjar

- A la ITB-Berlin-86, hi acudiren un bon grapat d'industrials de la nostra zona (...) Pareix que dugueren bones noves i que s'espera molta gent aquesta temporada que ara matex comença.

- Ens pareix ressenyable que el porter de l'equip infantil de l'Escolar, Antoni Prats, hagi estat seleccionat tant per formar part de l'equip de Balears que ha de participar en el campionat d'Espanya, com de l'equip que ha de participar en la competició "Objetivo-92" de TVE. Enhorabona, Toni, i a veure si aprofites bé l'oportunitat.

- Això de l'OTAN ja són festes passades. Deixarem aquí un resum per a la història del resultat

de les votacions a Capdepera i Cala Rajada:

Percentatge de votants: 48'8
 Percentatge "Sí" 65'8
 Percentatge "No" 34'1

Entrevistes

Ara que acabam de deixar enrere "S'Any de sa Llata", recordam que, fa 20 anys, "Cap Vermell" ja es preocupava pel futur d'aquesta artesanía local. En el nostre número de març de 1986 conversàrem amb persones coneixedores d'aquest món: Joan Garau "Bessó", Miquel Flaquer "Coix", Margalida Lliteres "Catoia", Margalida Blanes "Pintora", Francisca Mercant "Castes", Jaume Sancho "Niu" i Santiago Aso.

De les moltes intervencions que es feren, ens quedam amb unes paraules de na Margalida "Pintora", que d'alguna manera resumeixen prou bé la situació que ja es vivia aleshores: "No s'ha valorat lo que val, no s'hi pot guanyar un jornal normal. Pensau que si el poguessin guanyar dins ca seva, ses dones quehi estan acostumades de tota sa vida, no anirien a guanyar lo fora."

Altres seccions

- II Congrés Internacional de la Llengua Catalana a les Illes Balears – Gabriel Bibiloni
- Dècimes afuades – Es Pastor de Son Perdiu
- Per què? – CV
- Agenda de la Vila – CV
- Informe: La problemàtica de l'aigua dins el municipi de Capdepera; V. Les aigües subterrànies –Pep Terrassa
- Cultura popular. Mestre Antoni "Lleó" en la memòria del poble – Miquel Sbert
- L'embaulat. Primera baula – Es Xoric de Son Xona
- Radiografia a Cala Rajada. La residència de la gent gran – Joan Pujadas
- Des del Castell amb amor – Cap Roig
- El clotell d'un savi – Erep
- Així va el món – CV
- Esports – CV

ARA FA 50 ANYS...

Al costat de la ja veterana secció Fa 20 anys, Cap Vermell deia..., aquest mes en neix una altra que, com veis, titulam Ara fa 50 anys, a la qual no farem esment a allò que publicàrem fa mig segle, senzillament perquè fa mig segle "Cap Vermell" encara no existia. Serà, senzillament, una ullada al nostre poble, 50 anys enrere, de la qual en tindrà cura en Sebastià Ferrer "Maleter", un assidu col·laborador de la nostra revista i una de les persones que més deu haver fet per servir la memòria històrica d'aquesta terra. Esperam que els qui recordeu els esdeveniments que s'hi recolliran recupereu imatges i històries de quan éreu més joves; en canvi, els qui fa 50 anys encara no havien nat o eren massa petits per recordar-vos-en hi trobareu un món gairebé desconegut, difícil d'identificar com a propi.

Durant es mesos de febrer i març de 1956, vàrem veure com, sense ploure gens ni mica, es torrent d'es Molí de s'Alzinar, que desemboca a sa Gola (Canyamel), va davallar gros, amb una aiguada claríssima com no havia davallat mai. Va ser sa primera vegada que es recordava que aquest torrent (o torrent de sa Gola, com se'l coneixia per aquells anys), augmentàs de cabal i rompés sa platja de Canyamel amb una aigua tan clara i neta. Normalment, una crescuda d'es torrent es caracteritza per dur aigua roja i bruta fins que, després d'uns quants dies de davallar, s'aigua es va aclarint i acaba davallant ben clara. Sa causa d'aquest fenomen de la l'any 56 s'ha de cercar en el desgel de la gran nevada d'es mes de febrer, sa més gran que es recorda a Mallorca.

L'amo en Miquel Guiscafrè "Pruna" ho recollí així a ses gloses de Sant Antoni d'aquell anys:

A dia dos de febrer
a tots mos recordarà,
es temps es va preparar
per una nevada fer.
Desdixat qui no tengué
per poder-se defensar.

Tres dies sense parar
nevà copiosament,
feia un aspecte imponent
i dava molt que pensar.
A sa història pot passar
per un aconeximent.

Es qui tengui bestiar
de qualsevol casta que sia,
tant per matar com per cria,
té avui bon negociar.
Més bons informes darà
qui va a sa carnisseria.

SEBASTIÀ FERRER "MALETER"

l'havana
emmarcació

- *Tot tipus de vases
- *Venda de làmines
- *Venda d'obra gràfica de pintors mallorquins

c/ Antoni Maura, 17 - 07590 Cala Rajada
Tel. 971 819526 - havanamarcs@hotmail.com

Qualque cosa ens deu haver sortit malament, als de la meva generació, quan, a punt de jubilar-nos (amb alguns de ja jubilats i més de dos criant malves en el clot garrover), estam procedint al traspàs de competències als qui han d'agafar les regnes de la societat i ho feim amb les mans buides. No hem aconseguit arregar res que valgui un gafet. I no em referesc a un bocí de terra, a un pis o a una llibreta amb quatre estalvis. D'això sí que n'hi ha que en van mans plenes. No parl de les nostres qualitats de formiguetes, o d'escarabats merders. Vull dir, quan al·ludesc a la buidor de les nostres mans, a l'inexistent llegat moral, o ètic, o el que li vulguc dir, que estam posant damunt el testament per tal que els nostres fills i els nostres néts se'n facin una cuirassa per transitar pel futur.

Sortint de la misèria, en un sentit absolutament material del terme, els nostres pares ens regalaren gavadals d'il·lusió. En els anys 60, el franquisme ja ofegava menys i ens movíem amb uns marges de llibertat suportables, gràcies, segurament, també, a altíssimes dosis d'inconsciència. Fet i fet, entre la música de The Beatles i les primeres onades de turistes, ens plantàrem davant un horitzó que ens semblava inabastable, de gran i enlluernador com era. La generació que ens va precedir ens contagià l'entusiasme que ella mateixa experimentava: era, segurament, la sensació de qui surt de la cova platònica

i, enlluernat, és incapaç d'albirar cap aspecte negatiu dibuixat en el futur. Teníem unes ganes infinites de viure i fer coses, i ens volíem menjar el món perquè el món era un meló immens, dolç i sucós.

Amb una mateixa sensació d'optimisme, això és, de creure que quedaven moltes coses per fer, ens volguérem autosugestionar en el tombant de mil·lenni. Vàrem rebre el segle XXI amb els braços oberts, però ben aviat comprovàrem que les celebracions no eren més que faramalla i que els focs artificials que el món va fer esclatar no ens ompliren el cor amb les espirals d'esperança. Havíem perdut vogada, nosaltres no érem una generació il·lusionada, l'horitzó s'havia encongí i, a força de viure fora de la cova, ja érem capaços de distingir tots els caires contradictoris de la realitat. En unes quantes dècades havíem tudat molts de somnis.

Per als europeus en general, i per als mallorquins en particular, la segona meitat del segle XX va constituir un període en què la fortuna ens ho va donar tot: pau, tranquil·litat, benestar, progrés, llibertat... segurament massa coses per als qui, en no poques ocasions, hem demostrat poca traça per a administrar-les. Es tractava d'un capital enorme que ara hauríem d'haver estat capaços de fer arribar íntegrament als nostres successors, però molt em tem que, en allò de més essencial, i com deia al començament, compareixem amb les mans buides. El món que deixam és més insegur que aquell que vàrem rebre, i menys tranquil, i menys lliure; és més brut, més mal educat, i menys tolerant;

75è ANIVERSARI

SOPAR REPUBLICÀ A CAPDEPERA
14 D'ABRIL DE 2006

POLISPORTIU DES FIGUERAL
Tf 606138806/ 606346720/ 635769536

 GRUP MUNTANER - RIBOT, S.L.
Antonio J. Muntaner Pomar

 FINISTERRE, S.A.
SEGUROS

 CATALANA OCCIDENTE
Seguros

 novomedic, s.a.

 POMPAS FUNEBRES

 Ferruqueria
Tel. 971 81 81 43

C/. S'alzinar, 18 - 07580 CAPDEPERA
Tel. 971 56 30 96 - Tel. Mòvil 617 39 29 29 - Fax 971 56 53 10

és un món més inhòspit i malcarat, menys acollidor. Però, i molt especialment, fa manco il·lusió, és menys engrescador. I com que nosaltres ens hem anat desil·lusionant, ara no som capaços de transmetre il·lusió.

Certament, moltes de les coses que ens passen, que passen pel món, escapen al nostre control. Nosaltres –i quan dic nosaltres vull dir tu, amic lector, i jo– no encetàrem una guerra a Iraq, ni posàrem cap bomba en un tren, ni férem estavellar cap avió en un edifici, ni hem traçat retxes damunt els atles per a crear, o per a esborrar, pobles i nacions. Certament. Però resulta massa fàcil rabejar la consciència en les aigües de la irresponsabilitat i participar de l'espectacle de la humanitat com a simples espectadors. Com si no depengués de nosaltres.

Deia que alguna cosa devem haver fet malament i ara mateix se me n'ocorren més de dues. Sense descartar-ne cap altra, una de les que més em solen venir al cap, quan m'embarc en aquest tipus de disquisicions, és la de la manca de compromís amb la pròpia història, amb el país, amb la gent. Convençuts que la democràcia, i el llevat que la fa possible, això és, la llibertat, és per si mateixa un mecanisme autosuficient, capaç de tramitar tots els nostres problemes, ens hem deixat arrossegar cap a un abandonisme que ja han denunciat alguns intel·lectuals esverats pel rumb que la nostra societat sembla haver emprès cap a enlloc. Abandonisme vol dir això: abdicar del compromís i la responsabilitat. Hem confós democràcia i llibertat amb cessió incondicional de la gestió de tot allò que afecta els nostres drets i els nostres deures en mans de representants que escollim cada quatre anys i dels quals ens oblidam

entre i entre; i també hem confós democràcia i llibertat en fer allò que santament ens ve de gust. Després passa el que passa: que els representants, el nivell de preparació de molts dels quals no assoleix de cap de les maneres el "suficient", es comporten com es comporten i ens embarquen en les històries que ens embarquen; i també resulta que fer el que ens ve de gust es confon amb passar-se pel forro els drets dels altres. I així estam, amb un segle que encara hauria de fer olor de nou i, en canvi, comença a descosir-se per tots els costats.

Ens manca il·lusió, deia. Però la il·lusió és tenir alguna cosa per la qual lluitar; és creure que encara ens queden coses per fer i objectius per assolir. La il·lusió no la rescabalarem només anant a votar cada quatre anys, sinó treballant de manobres de la llibertat. Això és, redescobrint la llibertat en el seus aspectes més nobles: el respecte pels demés, la tolerància, la capacitat de convivència, el compromís amb la gent i els seus problemes, la bona educació... Tot d'elements que ben bé podrien omplir les nostres mans, tan buides com les tenim, i permetre'ns oferir en l'legítima, als nostres fills, una deixa una mica més il·lusionant que la que, ara mateix, els estam proposant.

Dues cosetes, per acabar. Una: aquestes percepcions són, amb tota seguretat, les d'algú que sap que el camí que li queda per fer és cada vegada més curt, per molta il·lusió que hi posi; segurament, els joves en tenen una visió bastant distinta. Dues: ja que ha sortit la paraula educació, un mes d'aquests en parlarem, de bona educació. Amb el vostre permís.

**VIAJES
ECUADOR**
La garantía de una gran marca

GLOBALIA

Hem obert oficina a Cala Rajada. Som al carrer Magallanes, 47

**LLOGUER
de COTXES**

GRUPS

**VACANCES
BITLLETS
avió
barco**

VIATGES de NOCES

RESERVES D'HOTELS

PSM Informa

En un escrit anterior, ja diguérem que us informariem de la feina feta pel PSM a la Sala i, per això, aprofitam aquesta vegada per repassar algunes de les actuacions que hem duit a terme els darrers mesos.

Hem seguit insistint en la millora de les senyalitzacions i del mobiliari urbà arreu del municipi i, encara que és una reivindicació constant, sembla que no els importa gaire.

Per una altra banda, com ja haureu llegit altres vegades, des de fa temps hem sol·licitat actuacions urgents per a l'aparcament de Can Patilla i sembla que, a la fi i després de dos anys de demanar-ho!, engegaran les obres.

Sobre la qüestió de la retirada dels pins caiguts a causa del temporal de l'any 2001, hem demanat als del

PP que compleixin el que varen prometre. L'excusa de la regidora de Medi Ambient és que "no poden entrar a les finques perquè són de propietat privada", la qual cosa em sembla de pati d'escola. O és que, quan ho prometeren, no ho sabien? O és que, si hi ha perill d'incendi, es demana permís per fer neta una finca? Per una altra part, el raonament "les branques seques són matèria orgànica i s'han de deixar a la muntanya", que va fer aquesta regidora, és una afirmació que us deix perquè en tragueu les vostres conclusions sobre els qui ens governen.

Tampoc no ens hem oblidat de la problemàtica dels residus i la polèmica taxa que ha implantat UM al Consell de Mallorca, amb uns preus abusius que l'única cosa que fan és perjudicar els petits empresaris i beneficiar els quatre de sempre. Llavors, no és estrany que UM, a través del Consell, pugui atorgar subvencions a associacions que no existeixen i fer "regals" a determinades persones i institucions. Pel que fa a la taxa, l'Equip de Govern, per una banda, es reuneix amb empresaris del municipi per fer-los creure que fan tot el possible per minvar els efectes de la taxa; però, per una altra banda, no presenten cap al·legació a la implantació d'aquesta taxa. En fi, no els fa cap vergonya jugar amb els interessos dels petits empresaris i presentar-se com els seus principals defensors.

Una qüestió que semblava que ja estaria resolta, com és la requalificació del solar de darrere les Cases dels Pescadors, encara segueix enlaire pel poc interès que demostren tant Es Grup com el PP en aqueixa qüestió, encara que fa dos anys el batle ja va anunciar aquesta requalificació. En fi, un projecte més de totes els que estan completament aturats per culpa de la paràlisi i la ineptitud d'aquest Equip de Govern.

Com no podia ser d'altra manera, des del PSM hem donat especial importància a la preservació del nostre patrimoni i hem sol·licitant la revitalització del Castell i la protecció d'altres indrets, com ara el talaiot de Son Favara. Des del PSM creim que, a més de ser una part de la nostra història, Capdepera compta amb molts indrets que podrien ser visitats i, al mateix temps, podríem oferir una major qualitat turística, ara que se'n parla tant. En canvi, sembla que altres creuen més en el tot inclòs com a senyal de qualitat turística.

Aquestes, entre d'altres, són algunes de les propostes que realitzat darrerament. Com haureu vist, algunes ja fa temps que les feim, però sembla que aquest Equip de Govern té altres prioritats, com ara anar a donar les bones festes a la gent de Capdepera que es troba a l'Hospital de Manacor o fer propaganda d'una xocolatada gratuïta. En fi, cadascú ha de fer el seu paper, i els que tenim ara han triat el del populisme i de les poques ganes de fer feina pel poble

Mateu Garau Flaquer (tel. 679 85 71 55)
Regidor del PSM a l'Ajuntament de Capdepera

Arq i tec

Assessorament Tècnic d'Obres

- Direcció d'Obres
- Topografia
- Aïreccament de Plànols
- Decoració

Fernando Liesegang Moll - Arquitecte Tècnic
Sebastiana Mestre Brunet - Interiorista
Joan Marquès Llompart - Enginyer Tècnic d'O.P.

Cala Rajada - 07590 c/ Almirall Cervera, 22
Tel.: 971 565724 Fax: 971 818301
e-mail: tiana @ ctv.es
Artà - 07570 c/ Costa i Llobera, 55
Tel/Fax 971 835049

Un per aquesta foto

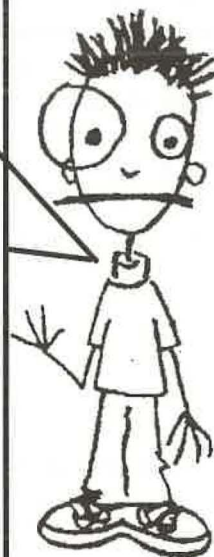

A propòsit tot inclòs s'han dites moltes coses de l'oferta complementària, de la seva qualitat o dels preus. Nosaltres no volen entrar en el necessari debat, sinó deixar testimoni de aquells locals que deixaren una empremta en el nostre municipi. Alguns reformats, s'han adaptat a les exigències del turista actual, d'altres han desaparegut. Uns i altres no deixen de formar part de la nostra petita història

L'estira i arronsa entre la Policia Local i l'Ajuntament m'ha recordat una discussió que vaig tenir amb un conegut.

Fa un parell de mesos, un funcionari lloava el seu horari de 24 hores de servei seguit. Jo argumentava que ens feia pagar hores de descans com hores de servei, i que no ho trobava just. Ell, en canvi, comentava que amb aquest horari tothom hi sortia guanyant, ja que hi havia els mateixos treballadors i es cobrien tots els torns de feina. No em deia si a cada torn hi havia més o manco "efectius", o si la qualitat del servei era millor o pitjor. En l'acalorament de la discussió tragué a rotlle aquell argument que et deixa sense possibilitat de resposta: "Així l'administració hi surt guanyant, hi ha menys baixes per malaltia!" Jo vaig quedar astorat. Amb argumentacions així no hi ha lloc per a la discussió. Personalment, ni crec (ni vull creure) que els nostres funcionaris es posin malalts per pròpia voluntat o que ho facin com a demostració de força. Si fos cert, se'm rompien tots els esquemes.

Malgrat tot, aquesta situació m'ha fet pensar. A la meva edat ja no crec en les casualitats.

Instal·lacions

L'Agulla S.L.

Pep Terrasa

*C/ Miquel Garau, 26
07590 Cala Rajada
Tel. 971 56 36 59
Fax 971 56 54 61*

PLENS D'HISTÒRIES

Crònica ordinària de 3 i 22 de març de 2005

Crònica ordinària de 3 de març de 2006

Dins el "rànquing" de polítics polèmics i matussers que aquest cronista ha anat elaborant -una llista virtual, de moment - en Toni Muntaner ocupa sense cap tipus de dubtes el nombre u. És el campió de l'esbrancada, de la demagògia i moltes vegades, de la mentida. Així ho va demostrar en aquest plenari on no va dubtar de dir mentides per tal de ell sortir-ne ben parat. Lamentable, molt lamentable. Però ja ho explicaré més endavant.

En el punt sobre decrets i resolucions de batlia en Mateu Garau va fer una intervenció que cal esmentar, no ja només pel contingut, sino també per la raresa de que dintre aquest punt qualque regidor hi estigui interessat. En Mateu va demanar el perquè de la gran demora en resoldre-se els expedients oberts per responsabilitats civils de l'ajuntament (indemnitzacions per caigudes, rotures d'ulleres etc) i que afecten directament a persones que es cansen d'esperar la resolució definitiva. Segons en Mateu aquests expedients es poden resoldre molt més aviat del que ho fan, per tant, cal una mica més de diligència per part de l'administració.

En el torn de precs i preguntes va començar, com sempre, en Pep Serra d'UCAP-UM que amb aquests tres anys que du a la Sala sembla que ja ha collit una mica més de rodatge. Segons va explicar en Pep, tot indica que Capdepera ha estat dels pocs municipis que s'han quedat sense diners per arreglar camins rurals i com es natural, es va queixar d'aquesta situació. Però el batle li va retreure que quan el seu grup comandava s'asfaltaven camins com el de Son Barbassa perquè interessava a algú, en clara referència a Joan Bonnín per a el agroturisme que hi te allà. I amb aquesta curolla es va embolicar el tema sense que al final s'aclares res de res, això si, varen aprofitar per dir que fa dos anys el regidor d'urbanisme va fer la proposta d'asfaltar el camí del far i l'oposició no ho va voler. Ben segur que aquesta afirmació-mentida va ser la que va posar els nirvis d'en Mateu a punt d'explotar. Per acabar en Pep els va renyar i els hi va dir als del PP que eren un pocavergonyes ja que en el fogueró de sant Antoni varen endollar els focus a l'enllumenat públic. Com podeu imaginar els peperos ho varen negar. Jo no ho vaig veure però crec que en Pep si va fitxar molt i la seva acusació devia estar ben fonamentada.

D'en Fernando Peñalver del PSOE no es pot esmentar res que sigui destacable. Continua amb el seu encefalograma pla.

Com he dit anteriorment en Mateu del PSM ja esteia amb la mosca darrera l'orella i va començar torpedejant la línia de flotació. Els va acusar de sortir sempre amb la mateixa comèdia, es a dir, si l'ajuntament fa alguna cosa

és perquè ells (l'equip de govern) són maravillosos i si no ho fa és perquè l'oposició no els deixa. Per il·lustrar això va posar els exemples de l'asfaltat del camí del far o la subvenció de 6.000 euros per a l'adquisició d'habitatges per a joves. I en Muntaner no s'ho va pensar dues vegades i la va amollar, a la mentida, clar. Ho va dir, es va atrevir a dir que la proposta de subvenció va ser retirada per culpa de l'oposició. Aquí va ser on en Mateu va explotar i li va exigir que retires la mentida o ell abandonava la sala. Va haver de ser el batle que amb una senya va mig obligar a en Muntaner a retirar la mentida. El batle sabia que era una mentida.

Poca cosa més d'aquest plenari On no hi va assistir na Maria Orts d'EU. Com quasi sempre el gran protagonista (negatiu) va ser en Toni Muntaner, que de continuar així, al final de la legislatura s'haurà guanyat el premi al "xoumen" major de la sala.

Crònica extraordinària de dia 22 de març de 2006

Aquest va ser el ple dels pressuposts 2006. Com cada any arriben passats uns quants mesos del començament de l'exercici. No entraré en detalls tècnics ja que no és la funció d'aquest cronista. La meua és fer una lectura política del que es cou dins la sala de plens i en aquest sentit van els meus intents. Va començar el plenari amb un punt sobre l'empresa pública que es va convertir en més polèmic que els mateixos pressuposts. Sembla que l'oposició havia detectat una partida de trenta mil euros destinats al pagament del gestor de l'empresa pública. També sembla que el beneficiari d'aquest magnífic sou és la regidora del PSOE Pilar Garcia. I també a l'oposició li sembla que aquest magnífic sou per aquesta magnífica regidora del PSOE no és solament per la poca feina que haurà de fer sinó que possiblement estarà vinculat a alguns favors polítics com la aprovació dels pressuposts i altres que es veuran al llarg de tot l'any. Però bé, tot això no es demostrable i tot són suposicions que en política no es solen fer massa enfora

Distribucions
LLEVANT

Ens mudam!
A partir d'ara ens trobareu al
carrer can Melis (cantonada
Méndez Núñez)

telèfons. 971.818.945 / 971.819.209 Cala Rajada

de la realitat. El que resulta més curiós de tot és que en un moment del plenari semblava que era en Peñalver el que defensava el pressupost de l'equip de govern de dretes PP-Es Grup. Però bé, en Fernando defensava el què no és defensable: un sou excessiu per una feina molt minsa; en poques paraules, el pagament pels favors polítics que es rebran. Estam d'acord en que els polítics que fan una feina l'han de cobrar, però dintre una coherència i una paràmetres ètics acceptables. Així no podem estar d'acord. També va resultar curiós com en Muntaner tirava floretes als seus ex del PSOE. No entenc massa aquesta nova tàctica estratègica dels Grupistes. Dins la seva línia d'esbrancador, en Toni va aprofitar per tornar a recordar a l'oposició que ells estaven en minoria i que si era així era perquè l'oposició havia estat incapaç de posar-se d'acord per formar govern, quan ell tocava saber que això no és així. Hi ha motius que a hores d'ara li costa entendre perquè ha perdut definitivament qualsevol referent ideològic, ètic i moral, està navegant sense ordre ni concert, ha perdut el rumb. És una titella manejada per una cadira i un sou, res més.

Pel que fa al punt dels pressuposts, el batle en la seva explicació sobre els mateixos no es va privar en elogis cap a la seva magnificència. No ens va sorprendre gens ni mica ja que aquest era el seu paper. D'escàndol les untades als del PSOE, fent referències contínues als punts inclosos per ells proposats. A mi em consta que a la resta de

l'oposició s'els va entregar uns pressuposts tancats, sense possibilitats de incloure-hi cap proposta. Això demostra que la inclusió de algunes de les propostes del PSOE només és per poder contar amb la seva abstenció i així aprovar-los sense cap tipus de problema. Això és el que realment importa als dretans que ens governen, tenir uns infiltrats a sou dins l'oposició per poder comptar amb ells quan les necessitin. De la dreta això no em sorprèn, però d'un suposat partit d'esquerres com és el PSOE, ho trobo vergonyós.

Els grups d'UCAP, PSM i EU els hi desmontaren tots els arguments i els feren veure que els que no van per bon camí son ells. Que no saben cercar el diàleg i els consens necessari per tirar endavant el municipi i que han fracassat estrepitosament en la gestió del dia a dia. En quant a les partides no ni va haver cap que s'ajustas al que havia dit anteriorment el batle, analitzades una per una totes mostraven mancances respecte al pressupost de l'any passat. En poques paraules, no podien donar suport a uns pressupost que no eren del seu grat i a on no hi havien participat en res, no ja per voluntat pròpia, sinó per interès dels PP-Es Grup que ja tenen un aliat a laombra que tots coneixem: El PSOE. Especialment brillant va ser la intervenció d'en Mateu Garau del PSM, ben treballada i estructurada i molt canyera, com ha de ser.

C.B.F.

Cases de Son Barbassa

Restaurant Finca Agroturisme

Un lloc, un paisatge, un ambient particular...

RESTAURANT CUINA MEDITERRÀNEA

a la carta o menú de dues opcions

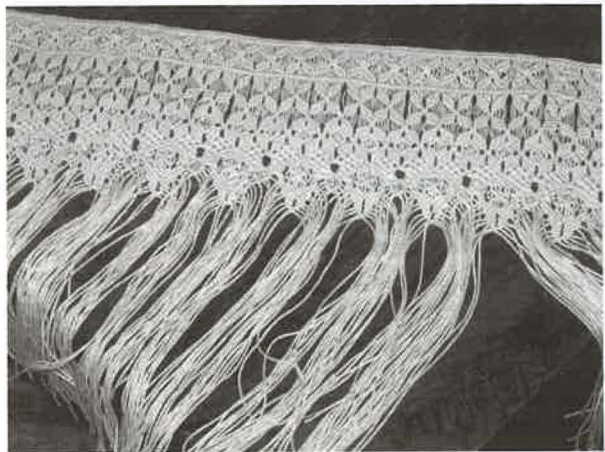
Dijous barbacoa

Reserves: Tel. 971 565 776

Ctra. Cala Mesquida - Cami de Son Barbassa - Capdepera
info@sonbarbassa.com - www.sonbarbassa.com

X EXPOSICIÓ DE BRODATS I LABORS

Can Creu d'Inca
Del 12 al 19 d'abril
de 19 a 21,30 hores

Ca na Marisa

Inauguració dia 12 a les 19 hores

Nota de premsa

Alternativa. EU-EV de Capdepera

24 de març de 2006

Alternativa EU-EV denuncia la deixadesa de l'Ajuntament a l'hora de fer complir les ordenances municipals i de complir-les ell mateix.

Des de Alternativa EU-EV denunciem que l'Ajuntament de Capdepera no mantengui en condicions de neteja els solars públics, i mes encara aquells que estan a primera línia com es el cas del solar del passeig de Cala Gat, que ofereix un lamentable aspecte juntament amb la nova edificació de la DG de Ports, que també es troba abandonada i bruta. Aquest solar està ple de balles, material de construcció i herbes quan l'ordenança municipal de neteja viària de Capdepera obliga a mantenir els solars en perfecte estat i preveu sancions als infractors. Des de la nostra agrupació considerem que aquesta deixadesa és imperdonable quan el propi Ajuntament està llençant campanyes de conscienciació i enviant cartes a tots els propietaris del municipi per a que netegin els

UCAP- UM DENÚNCIA LA CREACIÓ D'UN SOU PER A UN DELS REGIDORS DEL PSOE

UCAP-UM opina:

Des d'UCAP-UM denunciem que l'actual equip de govern aprovi un sou de 30.000 euros per a un regidor del PSOE pel fet de formar part del Consell d'Administració de l'empresa pública Capdepera Segle XXI.

Dins els pressuposts municipals per enguany s'ha aprovat una partida per a sous del Consell d'Administració de 30.000 Euros.

Els tres membres del Consell d'Administració són l'actual batle, Joan Ferrer (PP); el regidor d'urbanisme, Antoni Muntaner (Es Grup); i Pilar García, regidora del PSOE, en teoria a l'oposició.

Tant el batle com el regidor d'urbanisme han expressat altres vegades que ells no cobrarien de l'empresa pública, per tant aquest sou íntegre correspon a la regidora del PSOE.

UCAP-UM considera inadmissible aquest sou ja que s'estaria cobrant el mateix que un regidor de l'equip de govern però sense tenir cap àrea de responsabilitat. Recordam que l'única feina que té un membre del Consell d'Administració és l'assistència a les reunions que l'empresa acordi, que segurament no seran més que dues o tres al mes.

Tots aquests temes plantegen una sèrie de qüestions que convindria fossin aclarides per tal de donar transparència a la gestió de l'equip de govern:

- És aquest el preu polític que ha de pagar el PP per tenir un soci a l'ombra que el recolzi i aprovi els pressuposts?
- L'equip de govern governa en minoria o, pel contrari, estam davant d'un dels tripartits més estranys que es donen a Espanya, PP-PSOE-Es Grup?

Des d'UCAP-UM considerem inadmissibles aquestes formes d'actuar que juguen amb els diners dels contribuents sense donar gens de transparència a la seva gestió.

GRUP MUNICIPAL UCAP-UM
www.unio-mallorquina.com/capdepera

seus solars.

Des de Alternativa EU-EV també demanam a l'Ajuntament de Capdepera que faci complir l'ordenança per regular l'ocupació de via pública amb taules i cadires que va aprovar el passat mes de novembre i que va ser consensuada amb tots els grups polítics.

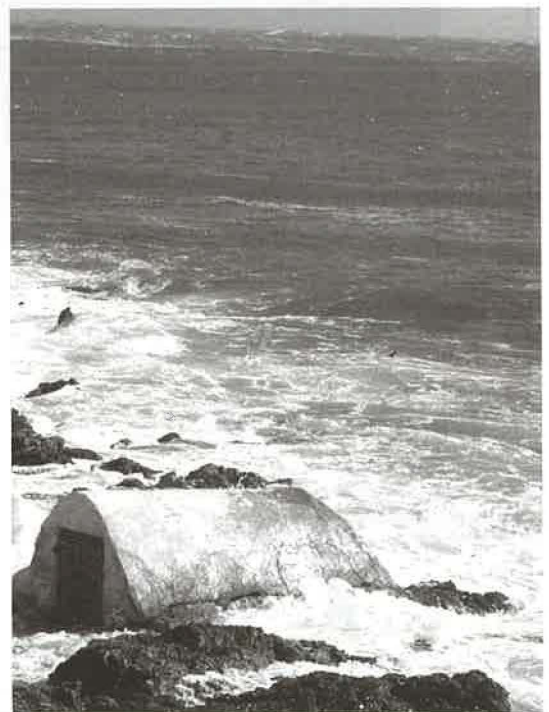
Aquesta ordenança obliga a deixar un espai de passeig i transit a les zones peatonals de dos metres i mig i prohibeix la col·locació de jardineres, pissarres i altres elements que impedeixin el transit, a les aceres. Des de la nostra agrupació ja hem pogut observar que l'ordenança s'està incomplint per part de alguns establiments i encara no ha començat la temporada.

Una altre ordenança que l'equip de govern no es capaç de fer complir es la de neteja viària que obliga als propietaris de cans a recollir els excrements dels seus animals, aquesta situació fa que el passeig marítim estigui en estat lamentable i que els vianants no puguin aixecar la vista de terra per por a trepitjar excrements per tot arreu.

Des de EU-EV demanam a l'equip de govern que compleixi i faci complir les ordenances, que estan per això, i si no que directament no ens facin perdre el temps en discutir documents que al final queden a un calaix. No hem d'oblidar que aquestes ordenances son l'eina que tenim per a que el municipi estigui en millors condicions, i per tant els ciutadans puguin gaudir millor dels espais públics que tenim.

Maria Orts.

Regidora d'EU-EV de Capdepera

Pes cap que crema

... Mateu Melis

El teatre de Capdepera ha fet cinc anys. No és una xifra "rodona", però bé, es tracta d'una fita que confirma la consolidació d'aquesta espai com a referent cultural del nostre poble.

En aquests cinc anys s'ha tingut diversos criteris de programació, tres gerents (Toni Perelló, Lúcia Sánchez i, l'actual, Pere Cortada), i una trajectòria plena d'èxits i fracassos (de públic i de qualitat).

En parlem amb l'actual màxim responsable, el regidor Mateu Melis.

-Com valors aquests cinc anys de trajectòria?

-El Teatre de Capdepera s'ha anat consolidat a partir d'una programació basada en la varietat i la qualitat. Intentam dur obres per al gran públic, per arribar al màxim nombre de persones. Això no és fàcil: d'un banda hem de comptar amb la disponibilitat de les companyies; de l'altra, amb la limitació del pressuposts... i dissortadament l'esforç no sempre és recompensat pel públic. Malgrat tot,

pensem continuar aquesta tasca. També vull insistir en la importància que hem donat al públic més jove, amb la potenciació de la Mostra de teatre infantil i juvenil, que enguany torna, i la programació de matinals per a les escoles i l'IES. Al llarg d'aquests cinc anys hem pogut veure molts d'espectacles, amb una gran diversitat de temes i formats. El teatre també ha estat escenari d'actes de caire social, conferències, mostres de glossat.... Vull ressenyar que aquesta temporada el nostre teatre ha estat triat per a l'estrena d'algunes obres com "Llata" per part des Mussol; "Rass", de la companyia Mariantònia Oliver; "Entremeses" de Cervantes, de Rafel Oliver Produccions; i, per últim, "Bali" de Res de Res & En Blanc.

-El teatre, a Capdepera, és minoritari...

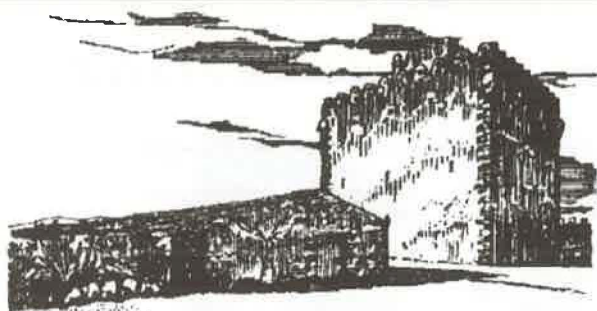
- Ens agradaria que el teatre s'omplís a cada funció. De fet, programam amb la idea que les obres que oferim tinguin ressò, però hem de ser realistes, excepte en contades ocasions, el teatre no s'omple. Cal dir, però, que ha augmentat notablement l'assistència de públic i la mitjana s'ha duplicat. Estam convençuts que la llavor que estam sembrant entre el públic infantil arribarà a donar fruits.

-I pel que fa a l'edifici?

El Teatre de Capdepera és el que és i ara ens toca millorar tot allò que es pugui millorar. Així ho hem fet amb el sistema de llums i so, també hem fet reformes en el rebedor i hem ampliat i il·luminat les voravies davant l'entrada, hem posat trespol en els soterranis... en definitiva, hem anat fent millores necessàries. També tenim previst llevar el parquet, que no es troba en gaire bon estat i posar-hi un altre tipus de sòl.

-Novetats....

- Ara per ara, el que tenim previst és posar en marxa el cinema, els diumenges al capvespre. Per a començar, durant les vacances de Pasqua farem dues sessions amb pel·lícules per a tots els públics, com ara *King Kong*, *Chicken little*, *Harry Potter* i la *Guerra de les Galàxies III*, aprofitant la donació que varen fer els antics propietaris del cinema JUVA

Restaurant

Porxada de Sa Torre

Torre de Canyamel S. XIII

Carretera de Artà a Canyamel, km5

Tel: 971 841310

porxada@futurnet.es

VALENCIÀ

Des que el món és món, i encara ara, moltes persones s'han aferrat a la teoria creacionista, rebutjant, per tant, les teories evolucionistes, que la ciència està deslloriant dia a dia. Per molt de temps, els homes varen creure que la Terra era plana; aquesta teoria la desmuntà també l'observació científica, en el seu moment. No hi mancaren aquells qui proposaren que les estrelles eren forats a la bòveda del cel, per on s'escolava la llum exterior. Aclarida la forma esfèrica del nostre planeta i l'existència de cossos celestis distints del nostre, els homes varen creure encara per molt temps més que la Terra era el centre de l'Univers, fins que la ciència altra vegada va fer miques els prejudicis humans i ens va insuflar una bona dosi d'humilitat, en fer-nos veure que habitam un miserable planeta d'una miserable estrella d'una miserable galàxia.

Sempre hi ha hagut persones reticents a acceptar les evidències i res hi ha de més feixuc que haver de lluitar per demostrar allò que ningú amb dos dits de seny hauria de posar en dubte. Podem negar la llei de la gravetat, però una poma madura, si es desprèn de l'arbre, cau en terra. Un parent meu estava convençut que, en arribar a línia de l'horitzó, el mar es desplomava en un abís sense fi, i fins i tot assegurava que en certa ocasió s'hi havia acostat molt. Hi ha escoles dels Estats Units on s'ensenya als infants que Déu va fer el món en sis dies i se'n reservà un per a descansar, i això no en classes optatives de religió, com una metàfora, sinó a la totalitat dels alumnes i com a única

veritat acceptable. L'homosexualitat és qualificada de malaltia per no pocs conciutadans nostres i l'ús del preservatiu és anatemitzada per sectors afins a l'església catòlica, a pesar d'una sida desbocada com un genet de l'apocalipsi i a pesar de totes les recomanacions que fa la ciència al respecte.

De manera que refusar les evidències ha estat una constant en el comportament humà, fins que aquestes evidències s'han imposat de manera absolutament irrefutable. Entre una cosa i l'altra, els dogmàtics han fet grans ridículs històrics, fins que cansats de quedar a la vergonya han anat renunciant al que voldrien i han acabat acceptant el que és. En alguns casos, inclús, s'ha demanat perdó pels prejudicis que la seva ignorància hagués pogut causar, però clar, el mal ja estava fet., i a vegades de manera irreparable.

En el nou estatut d'autonomia del País Valencià, els polítics d'aquella comunitat (PP i PSOE) han comès l'atemptat cultural de definir la llengua valenciana com a distinta del català. Aquests polítics són com el meu parent que es creia que havia arribat gairebé a la ratlla de l'horitzó. Fan un ridícul històric del qual els llibres en parlaran d'aquí a uns quants segles, fent-ne befa.

Per si algun dia els seus hereus polítics volguessin demanar perdó, al·legant ignorància, jo diré als meus fills que diguin als seus fills i als seus néts, i que aquests ho diguin als seus fills i als seus néts, que no, que no els perdonin. Per cap de les maneres.

Que no els perdonin pel mal que hauran fet, perquè aquest gran mal probablement també sigui irreparable.

JAUME FUSTER

Third Catalan lesson, the language of Mallorca

Troisième leçon de catalan, la langue de Majorque

Tercera lección de catalán, la lengua de Mallorca

Dritte Katalanische lektion, die sprache von Mallorca

GOB-Mallorca

Nota Informativa

31 de març de 2006

President: Les Illes Balears asfaltades no tenen futur

ACTIVISTES DEL GOB HAN FET AVUI UNA ACCIÓ PER A DENUNCIAR LA DESTROSSA MAI NO VISTA A LES BALEARS

Aquests tres primers anys de legislatura ha tengut un denominador comú: la destrossa mai no vista, com a conseqüència de la posada en marxa del Pla de carreteres i la consegüent construcció indiscriminada d'autopistes i autovies a Mallorca i a Eivissa.

En aquests tres anys s'ha planificat un total de 240 km d'autopistes i autovies, de les quals s'estan executant o ja s'han realitzat de l'ordre d'un 75 % del total previst.

- * un consum de territori superior a les 2.000 hectàrees,
- * l'afectació de més de 4.000 propietats,
- * la destrucció de més de 120 hectàrees de garriga, pinar i alzinar,

COMENÇA PERÍODE DE MATRICULACIÓ EXÀMENS CERTIFICATS DE CATALÀ JUNY 2006

Del 18 al 28 d'abril (ambdós inclosos)

S'obre el període de matriculació per a les proves de català (convocatòria de juny) organitzades per la Direcció General de Política Lingüística.

Recollida de sobres i matriculació: Servei d'Assessorament Lingüístic de 8h a 15h.

Data de les proves:

- Certificat A: 1 de juliol 2006 (dissabte)
- Certificats B i E: 17 de juny 2006 (dissabte)
- Certificats C i D: 10 de juny 2006 (dissabte)

Lloc de realització de les proves: Universitat de les Illes Balears o IES na Camel-la

Més informació: <http://www.dgpoling.caib.es> o 971 819201

* l'arrasament de més de 300 edificacions residencials, agrícoles o ramaderes.

* les excavadores llevaran d'en mig de l'ordre de 90 km lineals de parets agrícoles, gran part d'elles parets seques

* una aposta decidida pel transport privat en detriment del transport públic

* una destrossa paisatgística als paratges que travessa

* un cost econòmic exagerat (prop de 100.000 milions de pessetes)

Avui, amb aquesta acció davant el, Consolat de la Mar, simbolitzam un del fets més lamentables d'aquesta legislatura: la destrossa mai no vista, la manca de sensibilitat ambiental, l'impuls del transport privat, l'arraconament del transport col·lectiu, etc.

MANCA DE CONSENS

Gran part dels projectes impulsats no han tengut consens social. Ans al contrari han comptat amb una oposició ciutadana i política com mai i ha generat les obilitzacions més importants que hi ha hagut mai a les nostres illes.

Tampoc s'ha cercat ni s'ha aconseguit consens amb les forces polítiques presents al nostre país.

EL TREN ARRACONAT

El fet que que el Govern hagi descartat l'obertura o reobertura de noves línies de ferrocarril en aquesta legislatura contrasta amb les 9 autopistes que en aquests moments el Govern està construint o ja ha inaugurat: Variant d'Inca, Inca - Sa Pobla, S'Arenal - Lluçmajor, Variant de Lluçmajor, Palma- UIB, Palmanova- Peguera, a més d'Eivissa- Sant Antoni, Ronda de Vila i accés a l'aeroport.

Aquests fets, exemplifiquen la política que ha duit a terme el Govern en aquests anys i s'han caracteritzat per la depredació constant del territori, l'impuls del transport privat, etc.

Projectes de tren que tenien molt de consens social, com la prolongació fins el Port d'Alcúdia, fins Artà i Cala Rajada, han quedat al calaix.

Tampoc s'han plantejat els projectes fins a Santanyí, ni fins a Felanitx ni fins a l'aeroport.

CAP A L'EXPANSIÓ URBANÍSTICA

La construcció d'autopistes i autovies responen i estan en clara connivència, per altra banda, amb polítiques d'expansió urbanística a tots els racons de les illes. Les darreres dades que se coneixen posen en evidència el creixement desbocat de la construcció residencial a aquells municipis on arriben les noves autopistes

En definitiva el Govern ha apostat per un model de transport que no resol els problemes reals dels ciutadans. Qualsevol observador pot apreciar que les infraestructures cares i desproporcionades que el Govern de Jaume Matas ha impulsat no fan més que fomentar l'ús del cotxe privat i el caos circulatori. Ha apostat per la construcció d'autopistes i ha arraconat altres models de transport més sostenibles, destrossant el medi ambient i posant en perill el futur del model econòmic.

FLORA NOSTRA

Els endemismes dins el nostre municipi

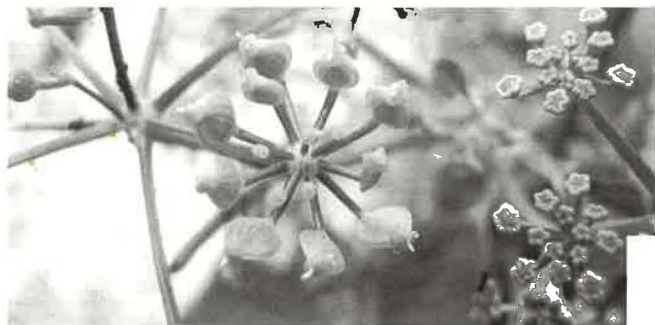
per *Felip Esteva Castro*

TÀXON: PASTINACA LUCIDA

FAMÍLIA: APIÀCIES

NOM COMÚ: HERBA PUDENTA, FIGUERA INFERNAL, HERBA DEL DIABLE

COMUNITAT: CL. ONONIDO-ROSMARINETEA. ASS. PASTINACETUM LUCIDAE

DESCRIPCIÓ DE LA PLANTA: Planta biennal, rizomatosa i glabra. Fulles lluent, denticulades, enteres o pinatisectes, amb el segments enters o lobulats. Flors grogues situades en umbel·les

FLORACIÓ: Maig i Juny

HABITAT: Es fa per llocs secs i amb molt poca cobertura arbustiva, llocs pedregosos, enclotxes, replans. La trobarem quasi desde el nivell de la mar fins als cims més alts.

DISTRIBUCIÓ: Gimnèsies (Mallorca i Menorca)

DISTRIBUCIÓ DINS EL MUNICIPI: L'hem trobada a tres llocs dins una mateixa zona, encara que a diferents altures. Al roquissars despres de la torrentera entre na Pana i cala Fuster a uns 50 metres, a una brolla d'estepa joana un poc abans d'arribar a la punta del Freu a uns 75 metres d'altura i a les penyes abaix del Telègrafo a uns 100-150 metres d'altura. També hem trobat un redòl d'uns 25 exemplars al puig de ses Fites, al roquissar de més cap a Cutrí

OBSERVACIONS: Encara que la podem considerar un bell endemisme, és una planta que fa una forta olor, és fètida. i al tacte és irritant.

